

[Christmas Møller.]

men det var meget mere den hurtigst mulige Udarbejdelse af forstandige Regler, som man i den nuværende Situation trængte til.

Hans Hansen (Rørby): Jeg tillod mig at rette et Par Spørgsmaal til den højt-ærede Statsminister, som Statsministeren ikke fandt sig foranlediget til at svare paa. Jeg stillede det Spørgsmaal, hvad det var, der laa i Statsministerens Udtalelse om, at Industrien ikke skulde have den Beskyttelse, den fik gennem Valutacentralen, og hvad det var, Statsministeren mente, Industrien havde faaet. Jeg vil gerne hertil føje, at jeg mener, som jeg allerede har haft Lejlighed til at sige, at Valutacentralen var et Stykke maskeret Beskyttelse af Industrien og derigennem et Stykke maskeret Beskyttelse af Kapitalmagten. Men i næste Øjeblik siger Statsministeren, at man havde den Plan at mildne Kaarene for dem, der led, og lade dem, der havde Eyné dertil, betale. Derigennem viser den høje Regering, hvordan den vil lade de velhavende betale; det, der sker herigennem, er jo det modsatte, nemlig at man værner den Magt, som Industrien gennem sin Beskyttelse har over Arbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg var glad for, at jeg havde nævnt Grundskyld i min Tale. Maa jeg oplyse det ærede Medlem om, at jeg overhovedet ikke med en Antydning har nævnt Grundskyld, men naar det ærede Medlem er glad for det og siger, at han skal tage det med i Udvalget, vil jeg sige, at jeg tror ogsaa, han har god Brug for det, for det staaer for mig saadan, at man gaar ind til det Udvalgsarbejde med det eneste Formaal — som det blev udtrykt af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen — at forhøje Priserne og i Virkeligheden opnaa det modsatte af det, Socialdemokratiet er gaaet ind for i sin Politik. Hvis dette kunde bidrage til, at man fik et nyt Middel, skulde det derfor kun glæde mig, for jeg tror saa sandelig, at det ærede Medlem er fattig paa Midler, og jeg tror, at det var bedre for ham at tage en Lodseddél i Lotteriet end at tage Del i Politik, som det i Øjeblikket ligger for ham.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Lundberg forklarede, at hvis Kommunisterne var Tungen paa Vægtskaalen i dette Ting, vilde Lockouten blive til Virkelighed. Det kommer i nogen Grad an paa, hvordan man opfatter Tungen paa Vægtskaalen. Hvis Arbejdsgiverforeningen under alle Om-

stændigheder vilde have Lockout, vilde et saadant Lovforslag som det foreliggende overhovedet ikke være fremsat her. Hvis vi ved vor Afstemning kunde faa Vægtskaalen til at vippe afgørende i en saadan Situation, vilde vi ganske vist ubetinget gøre vort dertil — ogsaa af den Grund, at Spørgsmaalet om Lønninger og Arbejdsforhold er et Spørgsmaal, som ikke rager denne Stat, men kun vedkommer Arbejderne og Arbejdskøberne, et Spørgsmaal, som afgøres af deres Styrkeforhold og af intet andet.

Det er den eneste Maade, vi kan faa gennemført bedre Lønninger paa, ordentlige Arbejdsforhold o. s. v. Det sker ikke ved Love eller Voldgiftsdomstole, men ved Arbejdernes Benyttelse af de økonomiske Kampvaaben, de er i Besiddelse af i Kraft af deres faglige Sammenslutninger — eller rettere: som de *skulde* være i Besiddelse af i Kraft af deres faglige Sammenslutninger —, Vaaben, som ganske vist er blevet sløve og til Dels ubrugelige under det reformistiske Førerskab i Fagforeningerne, men som naturligvis kan hvæsses og bruges igen.

Det drejer sig ikke om den ene eller den anden Persons Førerskab, men om Førerskabet for et Princip, en politisk Anskuelse, for en reformistisk Politik eller en Arbejderpolitik — det er det, det drejer sig om. Og her behøver man jo kun at se paa Kendsgerningerne i de senere Aars Udvikling, se, hvad Forligsmandsinstitution, Voldgiftsret o. s. v. har betydet for Arbejderne gennem en Aarrække, se paa Love som Arbejdsløshedsloven, og hvad dermed staaer i Forbindelse, for at blive klar over, hvilket Uføre den reformistiske Politik har ført Fagforeningernes Medlemmer ud i, hvordan Fagforeningernes Apparat i Reformisternes Hænder gaar Arbejdskøbernes Ærinde og vender sig imod Arbejderne selv.

Det er intet Svar at sige, at Kommunisterne er paa Arbejdskøbernes Side, navnlig ikke, da ogsaa Kendsgerningerne taler derimod — Førlængelsen af Overenskomsten med De forenede Bryggerier er et godt Eksempel. Fra forskelligt Hold her i Salen, bl. a. sidst af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, er det blevet stillet som en Betingelse for, at man vil gaa med til de her foreslaaede eller lignende Foranstaltninger, at Arbejdsgiverforeningen først faar klar Besked om Regeringens økonomiske Politik.

Lovforslaget skal gaa i Udvalg, bliver der sagt. Altsaa — nu skal der først offi-